Kr.l. Nr.12060008208
Lietvedības Nr. K30-0168-21/10

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Rīgā, 2021.gada 19.martā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa sekojošā sastāvā:
tiesnese A.Dmitrenoka
ar sekretāri V.Tāluti
piedaloties prokuroram A.Skalbem
aizstāvim M.Vitkovskim

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. C/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 177.panta trešās daļas, un

k o n s t a t ē j a

/pers. C/ izdarīja svešas mantas iegūšanu, ļaunprātīgi izmantojot uzticēšanos un ar viltu, lielā apmērā, un proti:

Mantkārīgu motīvu vadītai, /pers. C/ radās nodoms krāpšanas ceļā iegūt naudas līdzekļus no SIA "/nosaukums/", proti, nodoms saņemt naudas aizdevumu, iepriekš zinot, ka viņa līguma nosacījumus ļaunprātīgi nepildīs un aizdevumu neatdos. Apzinoties, ka bez nodrošinājuma aizdevumu saņemt nebūs iespējams, /pers. C/ radās nodoms panākt, ka par viņai izsniegto aizdevumu galvo un ar savu īpašumu atbild citas personas. Šajā sakarā 2007.gada aprīlī, izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, /pers. C/ vērsās pie /pers. D/, kurai kopīpašumā ar /pers. C/ /radniecība//pers. E/ piederēja nekustamais īpašums /adrese A/ (turpmāk tekstā - īpašums). /pers. C/ izteica /pers. D/ priekšlikumu pārdot viņai piederošās domājamās daļas no īpašuma, kaut gan patiesībā viņai nebija nodoma šīs īpašuma daļas iegādāties. Vienlaikus, ar mērķi šajā darījumā ieinteresēt /pers. E/, /pers. C/ pastāstīja viņam par savu vēlmi iegādāties no /pers. D/ īpašuma daļas, lai īpašums pilnībā būtu viņu /radniecība/īpašumā un vēlāk tiktu atjaunots un sakārtots. /pers. C/ apliecināja savu gatavību segt visus izdevumus, kas saistās ar īpašuma daļu iegādi. Pēc tam, kad ar /pers. D/ bija panākta vienošanās par īpašuma daļu pārdošanu, nolūkā radīt maldīgu priekšstatu par gatavību iegādāties īpašuma daļas, 2007.gada 18.maijā /pers. C/ noslēdza ar /pers. D/ pirkuma līgumu, kas paredzēja īpašuma daļas pārdot par 55000 latu. Ļaunprātīgi izmantojot /pers. D/, viņas /radniecība//pers. F/ un /pers. E/ uzticēšanos, /pers. C/ pierunāja viņus noslēgt galvojuma līgumus. /pers. C/ šādu līgumu nepieciešamību pamatoja ar to, ka bez tiem viņa nevarēs saņemt aizdevumu, vienlaikus maldinot minētās personas par to, ka aizdevums tiks izmantots /pers. D/ piederošo īpašuma daļu iegādei. Būdami maldināti par līgumu būtību un iespējamām sekām, kā arī par to, ka aizdevumā saņemtie līdzekļi tiks izmantoti īpašuma daļu iegādei, /pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/ šim priekšlikumam piekrita. 2007.gada 25.maijā SIA "/nosaukums/" biroja telpās /adrese/ /pers. C/ noslēdza ar SIA "/nosaukums/" aizdevuma līgumu, saskaņā ar kuru SIA "/nosaukums/" aizdeva /pers. C/ 72000 eiro. Vienlaikus /pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/ noslēdza ar SIA "/nosaukums/" katrs savu galvojuma līgumu, bet /pers. D/ un /pers. E/ vēl arī ķīlas (hipotēkas) līgumu, tā kļūstot par /pers. C/ uzņemtās saistības galvotājiem un nodrošinot šo saistību ar hipotēku uz /pers. D/ un /pers. E/ kopīgi piederošo īpašumu. 2007.gada 1.jūnijā, saskaņā ar noslēgto aizdevuma līguma, /pers. C/ kontā tika ieskaitīti SIA "/nosaukums/" naudas līdzekļi 70560 eiro apmērā, kurus /pers. C/, pretēji solītajam, izlietoja citiem mērķiem. Ievērojot to, ka pēc aizdevuma saņemšanas /pers. C/ bija veikusi tikai vienu maksājumu parāda atmaksai, bet turpmākus maksājumus vairs neveica, SIA "/nosaukums/" tiesas ceļā panāca, ka parāda piedziņa tiek vērsta pret /pers. D/ un /pers. E/ kopīgi piederošo īpašumu, kā rezultātā ar 2010.gada 16.aprīli īpašums, kura vērtība sastādīja 142287,18 eiro, pārgāja SIA "/nosaukums/" īpašumā. Tādejādi ar savām darbībām /pers. C/ krāpšanas ceļā ieguva naudas līdzekļus 70560 eiro apmērā, kas radīja SIA "/nosaukums/" mantisku zaudējumu minētās summas apmērā, /pers. D/ mantisku zaudējumu 35571,80 euro apmērā, bet /pers. E/ mantisku zaudējumu 106715,38 euro vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 177.panta trešajā daļā.

Tiesas sēdē /pers. C/ savu vainu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzina un paskaidroja, ka viņa vēlējās iegādāties no /pers. D/ kopīpašuma daļu, lai nekustamais īpašums /adrese A/, pilnībā piederētu viņas /radniecība/. Ar /pers. D/ vienojusies par īpašuma pirkšanu un parakstīts pirkuma līgums. Nekustamā īpašuma iegādei nolēmusi ņemt kredītu SIA "/nosaukums/". Tā kā kredītu bez ķīlas un galvojuma līguma saņemt nebijis iespējams, tad ar /pers. D/ un /pers. E/ vienojušies, ka viņi kredīta saņemšanai ieķīlās savu īpašumu un kļūs par viņas uzņemto saistību pret SIA "/nosaukums/" galvotājiem. Bijusi noruna, ka saņemto aizdevumu no SIA "/nosaukums/" izmantos kā pirkuma maksu /pers. D/ par viņas īpašuma daļu. Par minētā darījuma būtību visas iesaistītās personas tikušas informētas un pilnībā tam piekritušas. Taču pēc kredīta saņemšanas izrādījies, ka /pers. D/ īpašumā ir veikta nelikumīga celtniecība, par ko /pers. D/ viņu nav informējusi. Turpmāk /pers. D/ atteikusies novērst nelikumīgo būvniecību, līdz ar ko nolēmusi turpmākā darījuma realizēšanā nepiedalīties un jautājumus par īpašuma pirkšanu uzticējusi savam /radniecība//pers. E/, kuram personīgi atdevusi saņemto aizdevumu skaidrā naudā.

Neskatoties uz to, ka /pers. C/ savu vainu svešas mantas iegūšanā, ļaunprātīgi izmantojot uzticēšanos un ar viltu, lielā apmērā neatzina, tiesa uzskata, ka /pers. C/ vaina inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pierādīta ar cietušo un liecinieku liecībām, rakstveida pierādījumiem un visiem lietas materiāliem kopumā un to kopsakarībā.

No 2007.gada 18.maija Nekustamā īpašuma pirkuma līguma (1.sēj. l.l. 84-89) izriet, ka starp /pers. D/ un /pers. C/ panākta vienošanās par 8/32 domājamās daļas no nekustamā īpašuma /adrese A/, ar kadastra numuru /numurs A/, pārdošanu par LVL 55 000 un noslēgts Nekustamā īpašuma pirkuma līgums.

To, ka /pers. C/ nebija patiess nodoms iegādāties no /pers. D/ kopīpašuma daļu un Nekustamā īpašuma pirkuma līgums slēgts tikai skata pēc,

liecina tas, ka uz 2007.gada 1.maiju /pers. C/ AS "/nosaukums A/" bankas konts bija ar mīnuss LVL 4538,56 zīmi, t.i., darījuma slēgšanas brīdī ar /pers. D/ apsūdzētajai /pers. C/ jau bija apjomīgas nenokārtotas saistības pret minēto kredītiestādi (1.sēj. l.l. 60). No kā izriet, ka /pers. C/ darījuma slēgšanas brīdī nebija finanšu līdzekļu īpašuma iegādei.

Tāpat /pers. C/ nepastāvēja iespēja aizdevumu saņemt bankā sliktās kredīta vēstures dēļ, nepietiekamu oficiālu ienākumu un ietaupījumu neesamības dēļ, ko apliecina viņas kontu izdrukas.

Liecinieks /pers. H/ tiesas sēdē liecināja, ka SIA "/nosaukums/" izsniedz īslaicīgu termiņa kredītu pret nekustamā īpašuma ķīlu. 2007.gada maijā /pers. C/ vēlējās saņemt aizņēmumu LVL 50 000 apmērā. Tā kā viņas īpašums bija jau ieķīlāts, kredīts tika atteikts. Pēc tam viņa atkārtoti lūdza aizdevumu, ieķīlājot nekustamo īpašumu /adrese A/. /pers. C/ paskaidrojusi, ka īpašums pieder viņai, bet juridiski noformēts uz /pers. E/ (viņas /radniecība/) un /pers. D/. Pieprasīta īpašnieku piekrišana, pēc kā noformēts aizņēmuma līgums ar /pers. C/ par EUR 72000 kredītu, ķīlas līgums ar /pers. E/ un /pers. D/ , galvojuma līgums, ka viņi piekrīt kļūt par aizdevuma garantiem. Aizdevums pārskaitīts uz /pers. C/ norādīto kontu. /pers. C/ veikusi tikai vienu maksājumu, pēc kā vairāk nav veikusi nevienu maksājumu parāda dzēšanai.

Nosūtīti brīdinājumi gan parādniecei, gan galviniekiem, gan ievietots sludinājums "Latvijas Vēstnesī". Pēc kā 2007.gada novembrī tiesā iesniegts pieteikums par saistību bezstrīdus izpildīšanu. Darbības veiktas likumīgi, puses iepazīstinātas ar līgumiem un iespējamām sekām.

Kā izriet no faktiskajiem apstākļiem, finanšu līdzekļu iegūšanai /pers. C/ izvēlējās saņemt aizdevumu SIA "/nosaukums/", kura aizdevumu izsniedza personīgi aizņēmējam pret ķīlu un attiecīgiem galvojumiem.

Kā tiesas sēdē liecināja **cietusī /pers. D/**, apsūdzētā /pers. C/ viņu pierunāja dot galvojumu par aizņēmumu un ķīlu norādot, ka saņemtie naudas līdzekļi tiks izlietoti pirkuma maksai par viņas īpašuma daļu.

Savukārt, **cietušais /pers. E/** liecināja, ka viņa /radniecība//pers. C/ solījusi atpirkt /pers. D/ īpašuma daļu, lai /radniecība/īpašumā nonāktu viss nekustāmais īpašums /adrese A/. Tā bijusi viņa /radniecība//pers. C/ iecere.

/pers. C/, saņēmusi cietušo /pers. D/ un /pers. E/ aiz maldības doto piekrišanu galvojuma un hipotēkas došanai, 2007.gada 25.maijā ar SIA "/nosaukums/" noslēdza Aizdevuma līgums Nr./numurs/ (1.sēj. l.l. 74-78) par EUR 72 000, ar atmaksas termiņu 2008.gada 15.jūnijs, t.i., uz vienu gadu.

Vienlaikus, 2007.gada 25.maijā /pers. D/ un /pers. F/, /pers. E/ parakstīja Galvojuma līgumus Nr./numurs/, Nr./numurs/, Nr./numurs/(1.sēj. l.l. 79, 80, 81), galvojot par aizņēmējas /pers. C/ saistību izpildi pēc 2007.gada 25.maija Aizdevuma līguma Nr./numurs/.

Tajā pašā datumā, 2007.gada 25.maijā starp SIA "/nosaukums/" un /pers. E/, /pers. D/ noslēgts Ķīlas (Hipotēkas) līgums Nr./numurs/, ar kuru ķīlas devēji ieķīlāja par labu Ķīlas ņēmējam Ķīlas devējam piederošo nekustamo īpašumu, kas sastāv no zemes gabala un uz zemes gabala atrodošo namīpašumu ar kadastra numuru /numurs A/, lai nodrošinātu aizdevuma atdošanu atbilstoši Aizdevuma līgumam Nr./numurs/.

No kā izriet, ka /pers. D/ un /pers. E/ deva saistību izpildes nodrošinājumu SIA "/nosaukums/", būdami pārliecināti, ka SIA "/nosaukums/" /pers. C/ izsniegtais aizdevums tiks izmantots 2007.gada 18.maija Nekustamā īpašuma pirkuma līguma izpildei.

Augstāk norādītie pierādījumi apstiprina faktu, ka apsūdzētā /pers. C/, izmantojot cietušo uzticību, noslēdza pirkuma līgumu ar /pers. D/ par nekustamā īpašuma pirkšanu, apsolot pirkuma maksu iegūt, saņemot aizdevumu SIA "/nosaukums/", un pierunājot cietušos nodrošināt aizdevumu ar galvojumu un ķīlu.

No kā redzams, ka /pers. C/ noformēja aizdevumu SIA "/nosaukums/" it kā pirkuma maksas segšanai /pers. D/, pierunāja pašu /pers. D/ aizdevuma atmaksas nodrošināšanai ieķīlāt savu īpašuma daļu un maldinot /pers. E/, ka kopīpašuma daļu atpirks no /pers. D/ īpašuma apvienošanas nolūkā. Būdams maldināts, /pers. E/ aizdevuma atmaksas garantēšanai ieķīlāja savu īpašumu un deva galvojumu par /pers. C/ saistību izpildi.

Saskaņā ar /pers. C/ bankas konta izdruku (1.sēj. l.l.60), 2007.gada 1.jūnijā SIA "/nosaukums/" ieskaitījusi /pers. C/ kontā aizdevumu EUR 72 000 apmērā. No Pirkuma līguma (1.sēj. l.l. 52) redzams, ka jau 2006.gada 1.decembrī /pers. C/ noslēgusi ar /pers. I/ pirkuma līgumu par dzīvokļa īpašuma nr./adrese/ pirkumu par LVL 136 000.

No **liecinieces /pers. I/** liecībām izriet, ka 2006.gada 1.decembrī viņa noslēgusi aizdevuma līgumu ar /pers. C/ par EUR 46500 aizdevumu. 2007.gada 8.jūnijā /pers. C/ uz viņas kontu pārskaitījusi EUR 43000, paliekot parādā EUR 3500,00. Minētā summa ar tiesas spriedumu piedzīta no /pers. C/.

No /pers. C/ bankas konta izdrukas redzams, ka 2007.gada 7.jūnijā, t.i., pēc 6 dienām, pēc SIA "/nosaukums/" aizdevuma saņemšanas, /pers. C/ EUR 43 000 apmērā pārskaitījusi /pers. I/ kā pamatojumu norādot – pārskaitījums saskaņā ar pirkuma līgumu.

To, ka /pers. C/ joprojām nav pilnībā nokārtojusi savas saistības ar /pers. I/, apstiprina /pers. I/ 2009.gada 11.februāra brīdinājums /pers. C/ par parāda 3500 EUR samaksu (1.sēj. l.l. 56).

/pers. C/ kavēto saistību izpildi pret AS "/nosaukums A/" saistībā ar hipotekāro kredītu apstiprina Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2009.gada 3.septembra lēmums, ar kuru apstiprināts izsoles akts uz /pers. C/ piederošo nekustamo īpašumu /adrese/, un nolemts nostiprināt īpašumtiesības uz AS "/nosaukums A/" vārda un ievest AS "/nosaukums A/" valdījumā (1.sēj. l.l. 118-119).

No minētā tiesas nolēma izriet, ka jau 2008.gada 1.oktobrī Jūrmalas pilsētas tiesa pieņēmusi lēmumu ķīlas ņēmējam AS "/nosaukums A/" pārdot labprātīgā izsolē /pers. C/ piederošo nekustamo īpašumu /adrese/.

Saskaņā ar /pers. C/ bankas konta izdruku 2007.gada 1.jūnijā, tūlīt pēc tam, kad kontā ienācis aizdevums no SIA "/nosaukums/" EUR 72000 apmērā, EUR 8847,35 konvertēti uz 6118,83 latiem un nekavējoties veikti vairāki maksājumi, kuros kā maksājuma mērķis norādīts soda naudas un procentu maksājumi par neatmaksātajiem aizdevumiem, kur viens no maksājumiem sastādīja pat LVL 5272,59.

Augstāk minētais, pretēji /pers. C/ teiktajam, liecina, ka viņas finansiālais stāvoklis 2007.gada pavasarī bija kritisks. Viņa nespēja pildīt savas parādsaistības pret /pers. I/ un veikt maksājumus par AS "/nosaukums A/" ņemto hipotekāru kredītu.

Saskaņā ar 2007.gada 25.maija Aizdevuma līguma Nr./numurs/ nosacījumiem, aizdevums EUR 72000 /pers. C/ izsniegts uz vienu gadu ar gada procentu likmi 18%, kas nozīmē, ka ikmēneša maksājums sastādītu aptuveni EUR 6600 . Sava sliktā finansiālā stāvokļa dēļ /pers. C/ izpildīt uzņemtās saistības pret SIA "/nosaukums/" nebija spējīga. No kā secināms, ka aizdevums SIA "/nosaukums/" tika noformēts naudas līdzekļu saņemšanai savā kontā, apzinoties, ka uzņemtās saistības netiks pildītas.

Kā tiesas sēdē norādīja /pers. D/, atpirkt viņas kopīpašuma daļu piedāvājusi /pers. C/. Savukārt, /pers. E/ norādīja, ka viņš nav lūdzis šajā jautājumā nekādu palīdzību /radniecība//pers. C/. Tā bijusi /pers. C/ iniciatīva pirkt šo īpašuma daļu.

Liecinieks /pers. F/ paskaidroja, ka piedāvājumu atpirkt /pers. D/ kopīpašuma daļu /adrese/, izteikusi uzstājīgā veidā /pers. C/, piedāvājot par to LVL 56000. Minētā summa bijusi pietiekama, tāpēc /pers. D/ piekritusi to pārdot. Taču nauda par māju netikusi ieskaitīta /pers. D/ kontā. /pers. C/ uz telefona zvaniem atbildējusi, lai netraucējot viņai atpūsties.

Fakts, ka /pers. C/, nespēdama maksāt hipotekāro kredītu par savu māju, vienlaicīgi piedāvā palīdzēt /radniecība/iegūt visu īpašumu un gatava to finansēt, lai gan šim nolūkam viņai nav naudas, tiesas ieskatā liecina par to, ka nekāda patiesa nodoma pirkt no /pers. D/ mājas daļu viņai nebija.

Par to liecina arī tas, ka aizdevums tika ņemts uz īsu termiņu un ar ļoti augstu procentu likmi apzinoties, ka viņas rīcībā šādu finanšu līdzekļu nav. Tas norāda uz to, ka kredīta izsniegšanas nosacījumi aizņēmēju neinteresēja, jo aizņēmējam jau sākotnēji nebija nodoma aizdevumu atmaksāt. Uz to

norāda arī fakts, ka tikai vienu mēnesi /pers. C/ veica aizdevuma atmaksu SIA "/nosaukums/", pēc kā uzņemtās saistības pārtrauca pildīt.

/pers. C/ paskaidrojumus par to, ka viņa plānoja pārkreditēties bankā, tiesa vērtē kā maz ticamus. Par to liecina /pers. C/ sliktais finansiālais stāvoklis, kas objektīvi nedeva iespēju saņemt kredītu bankā.

Saskaņā ar Pirkuma līguma 2.2.2. un 3.4.punktu galīgais termiņš, līdz kurai /pers. D/ bija jāatbrīvo īpašums, bija noteikts 2007.gada 30.augusts, pēc kā tikai tad piecu darba dienu laikā /pers. C/ bija jāsamaksā pārdevējam atlikušie 45000 latu (1.sēj. l.l. 84-85).

Tiesa uzskata, ka iepriekš norādītais liecina par /pers. C/ mērķi ar viltu iegūt finanšu līdzekļus no SIA "/nosaukums/", kura aizdevumu pārskaitīja uz aizņēmējas kontu atšķirībā no bankas, kura pie hipotekāro kredītu izsniegšanas naudas līdzekļus ieskaita darījumu kontā vai pārskaita tieši īpašuma pārdevējam, līdz ar ko /pers. C/ nebūtu bijusi iespēja aizdotos finanšu līdzekļus iegūt sev.

Tiesa /pers. C/ paskaidrojumu, ka darījums ar /pers. D/ nav sanācis, jo atklājies, ka īpašumā ir nelikumīga būvniecība, kuru /pers. D/ atteikusies novērst, tāpēc viņa nav piekritusi turpināt ar to nodarboties, uzskata par nepamatotu sekojošu apsvērumu dēļ.

No pirkuma līguma 3.6.un 3.7. punkta (1.sēj. l.l. 85) izriet, ka /pers. C/ bija apliecinājusi, ka viņa ir iepazinusies ar nekustamā īpašuma faktisko stāvokli, kā arī apzinās īpašuma vērtību un atsakās izvirzīt pretenzijas pārmērīgu zaudējumu dēļ. Īpašums /pers. C/ bija labi zināms, jo viņas /radniecība//pers. E/ kopīpašumā bija atradies jau daudzus gadus. /pers. C/ nevarēja nezināt, ka uz īpašuma ir nelikumīga būvniecība, kuru iespējams novērst pašu spēkiem, ja būtu patiesa vēlme īpašumu iegādāties.

Pirmstiesas izmeklēšanas laikā /pers. C/, būdama aizdomās turētās statusā, liecinājusi, ka par nelikumīgo būvniecību uzzinājusi būvvaldē, kad vērsusies saistībā ar īpašuma attīstību, tādēļ projektēšanas darbi neesot bijuši iespējami (1.sēj. l.l. 141).

Savukārt, no 2015.gada 17.aprīļa Rīgas pilsētas būvvaldes atbildes Nr./numurs/ redzams, ka ar /pers. C/ nav veikta nekāda sarakste par jautājumiem, kas saistīti ar nekustamo īpašumu /adrese A/, kā arī uz zemes gabala esošām nelikumīgām celtnēm (1.sēj. l.l. 65).

Tāpat par nepamatotām tiesa atzīst /pers. C/ pirmstiesas laikā sniegtās liecības (1.sēj. l.l. 130), ka /pers. D/ uz zemes bija uzbūvēta pirts un divstāvīga vasaras māja un ka /pers. D/ atteicās nojaukt nelikumīgi uzbūvētās celtnes.

No lietas faktiskajiem apstākļiem izriet, ka zemesgabals /adrese/, neatradās kopīpašumā. Kopīpašumā atradās ēkas. Zeme pilnībā piederēja /pers. C/ /radniecība//pers. E/, kurš bija atbildīgs par nelikumīgo celtniecību uz tās, ja tāda tik tiešām tur bija.

Nekustamā īpašuma pirkuma līguma priekšmets, saskaņā ar Nekustamā īpašuma pirkuma līguma 1.1.1.punktu ir nekustamā īpašuma 8/32 domājamās daļas no /adrese/. Nelikumīgās būves nevar būt pirkuma priekšmets. Būves, kas atradās uz /pers. E/ piederošās zemes, tiesīgs nojaukt bija tikai /pers. E/. Līdz ar ko /pers. C/ arguments, ka darījums nav noticis nelikumīgās celtniecības dēļ, neiztur kritiku.

/pers. C/ paskaidrojumu, ka saņemto aizdevumu no SIA "/nosaukums/" viņa skaidrā naudā atdevusi /radniecība//pers. E/, tiesa uzskata par nepatiesu.

Kā izriet no /pers. C/ AS "/nosaukums A/" konta (1.sēj. l.l. 60) aizdevumu EUR 70560 SIA "/nosaukums/" ieskaitījusi /pers. C/ kontā 2007.gada 1.jūnijā.

No 2007.gada 22.novembra Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas lēmuma (1.sēj. l.l. 91) redzams, ka jau 2007.gada 22.novembra no /pers. C/, /pers. E/ un /pers. D/ solidāri par labu SIA "/nosaukums/" piedzīts parāds par aizdevuma EUR 72 000 saskaņā ar aizdevuma līgumu Nr. /numurs/.

Savukārt, ar 2008.gada 27.maija Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas lēmumu atļauts SIA "/nosaukums/" pārdot labprātīgā izsolē /pers. E/ un /pers. D/ piederošo nekustamo īpašumu /adrese A/ (1.sēj. l.l. 112-115).

Saskaņā ar /pers. C/ liecībām no konta šo naudu viņa izņēmusi un atdevusi /radniecība//pers. E/ pilnā apmērā, lai viņš var kārtot īpašuma jautājumus ar /pers. D/.

Tā, būdama nopratināta kā lieciniece, /pers. C/ 2010.gada 30.septembrī (1.sēj. l.l. 129-130) liecinājusi, ka saņemto aizdevumu /radniecība//pers. E/ atdevusi sākotnēji LVL 10 000, pēc tam LVL 40 000 savā dzīves vietā /adrese/.

Savukārt, 2014.gada 10.oktobra liecībās (1.sēj. l.l. 135) /pers. C/ liecināja, ka naudu, ko saņēma kā aizdevumu no SIA "/nosaukums/", noņēmusi no konta un atdevusi savam /radniecība//pers. E/, lai viņš var kārtot īpašuma jautājumus ar /pers. D/. Šo naudu /radniecība/nodevusi viņa dzīvoklī /adrese/

Būdama nopratināta kā aizdomās turēta 2015.gada 24.martā (1.sēj. l.l. 140), /pers. C/ paskaidrojusi, ka naudu /radniecība/atdevusi pusi no tās summas, kuru saņēmusi no SIA "/nosaukums/" EUR 40 000 apmērā. Pateikusi, ka pārējo atdos vēlāk, ko arī izdarījusi.

No šīm /pers. C/ liecībām nepārprotami izriet, ka viņa savā kontā saņemto naudu no SIA "/nosaukums/" izņēmusi un skaidrā naudā nodevusi savam /radniecība//pers. E/. Tomēr šīs liecības ir pretrunā ar /pers. C/ konta izrakstu, no kura redzams, ka laika posmā 2007.gada 1.jūnija līdz 2007.gada 31.jūlijam nav izņemta skaidra nauda, kā arī nav naudas pārskaitījumu par tādām summām, kuras varētu veidot šos vairākus desmitus tūkstošus, kurus /pers. C/ it kā nodevusi /radniecība/. Šis konts pilnībā iztukšots jau līdz 2007.gada 13.jūlijam, kad tas faktiski palicis tāds pats, kā pirms aizdevuma saņemšanas, proti, ar LVL 4500 mīnusā.

Turpmāk savās liecībās /pers. C/ norāda, ka 2007.gadā vadījusi trīs lielas organizācijas, kuras ieguldījušas līdzekļus mājas /adrese/, rekonstrukcijā. Šīs organizācijas esot bijušas ieinteresētas iegādāties visu īpašumu un devušas tam naudu, no kuras /pers. C/ maksājusi savam /radniecība/(1.sēj. l.l. 149). Savai liecībai /pers. C/ pievienojusi juridiskās personas "/nosaukums B/" konta izrakstu (1.sēj. l.l. 150-173) ar mērķi parādīt /radniecība/nodotās naudas izcelsmi. Iepazīstoties ar konta izdruku secināms, ka tas neapstiprina , ka /pers. C/ būtu no šī konta ieguvusi naudas līdzekļus tādā apjomā, kādā tos it kā atdevusi /radniecība/.

Divās tiesas sēdēs pēc kārtas, lūgts komentēt /pers. C/ teikto, ka viņa /radniecība/atdevusi naudu it kā 40000 vai 50000 latu vai euro apmērā, /pers. E/ kategoriski šādu faktu noraidīja. Apliecināja, ka no savas /radniecība/nav saņēmis absolūti neko.

Lietas izskatīšanas laikā netika iegūts loģisks izskaidrojums tam, kāpēc /pers. E/ būtu nepieciešams apmelot savu /radniecība/.

No minētā redzams, ka /pers. C/ paskaidrojumi par skaidras naudas atdošanu /radniecība//pers. E/ nav konsekventi, ir savstarpēji izslēdzoši, neatbilst faktiskai situācijai par saņemtā aizdevuma naudas plūsmu un izlietojumu.

Līdz ar to tiesai nav pamata neticēt cietušajam /pers. E/, ka viņš no savas /radniecība//pers. C/ nav saņēmis nekādu naudas summu, lai norēķinātos ar /pers. D/ par nekustamā īpašuma atsavināšanu.

Tiesa uzskata, ka /pers. C/ paskaidrojumi par naudas atdošanu /radniecība//pers. E/ neatbilst faktiskajai situācijai, jo neapstiprinās ar lietā iegūtiem pierādījumiem, sakarā ar ko uzskatāmi par apzināti nepatiesu informāciju.

Tiesa uzskata, ka augstāk minētie pierādījumi norāda /pers. C/ nolūku savas finanšu problēmas atrisināt, krāpšanas ceļā no SIA "/nosaukums/" iegūstot naudas līdzekļus kā aizdevumu. Minētā mērķa sasniegšanai tika izdomāts iemesls galvojuma un ķīlas saņemšanai. Šajā nolūkā tika izdomāts veids, kā ieinteresēt savu /radniecība//pers. E/ un /pers. D/, kuriem abiem kopīpašumā piederēja māja. Lai panāktu /pers. E/ un /pers. D/ piekrišanu uzņemties atbildību par /pers. C/ saistībām pret SIA "/nosaukums/", tika izdomāta versija, ar kuru /pers. C/ panāca /radniecība//pers. E/ un /pers. D/ ieinteresētību apsūdzētās darījumā. /pers. E/ tika apsolīts, ka viņš kļūs par vienīgo mājas īpašnieku, bet /pers. D/ tika apsolīta pirkuma maksa, ko izdarīs pēc aizdevuma saņemšanas.

To, ka aizņēmums SIA "/nosaukums/" tika formēts naudas līdzekļu iegūšanai esošo kredītsaistību dzēšanai pret AS "/nosaukums A/" un /pers. I/,

apstiprina /pers. C/ konta izdruka no AS "/nosaukums A/", kur redzams, ka 2007.gada 7.jūnijā saņemtos naudas līdzekļus EUR 43 000 apmērā /pers. C/ pēc 6 dienām pārskaita /pers. I/ .

Lai izdomātā versija būtu ticama, /pers. C/ ar /pers. D/ parakstīja pirkuma līgumu, kaut arī /pers. C/ jau tobrīd zināja, ka pirkums nenotiks, tāpat kā zināja, ka no SIA "/nosaukums/" saņemto aizņēmumu neatdos.

No iepriekš norādītajiem pierādījumiem izriet, ka /pers. C/ finanšu līdzekļi bija nepieciešami kredītsaistību izpildei pret AS "/nosaukums A/" un /pers. I/, ko apstiprina bankas izdrukas ar saņemtās naudas izlietojuma atspoguļojumu.

Konkrētajā gadījumā /pers. C/ civiltiesiskus darījumus izmantoja savu noziedzīgo mērķu sasniegšanai, t.i., naudas līdzekļu iegūšanai savā kontā no SIA "/nosaukums/" apzinoties, ka ar aizdevēju norēķināsies galvotāji un ķīlas devēji.

Krāpšana pret /pers. D/ un /pers. E/ no /pers. C/ puses izpaudās tā, ka viņa ar viltu, ļaunprātīgi izmantojot cietušo uzticēšanos, panāca, ka viņi iesaistās civiltiesiskajos darījumos ar SIA "/nosaukums/", maldīgi uzskatīdami, ka no /pers. C/ sekos konkrēta rīcība, t.i., pirkuma maksas samaksāšana par nekustamo īpašumu. Kaut arī /pers. C/ tiešā veidā neieguva /pers. D/ un /pers. E/ mantu, tomēr viņu abu maldināšana bija veids kā iegūt SIA "/nosaukums/" naudas līdzekļus, kurus cietušie nodrošināja ar savu mantu. Savukārt, ar SIA "/nosaukums/" aizdevums tika nokārtots, tiesas ceļā piedzenot aizdevumu no galvotājiem un atļaujot ķīlas ņēmējam realizēt ieķīlāto īpašumu. Tādā veidā apkrāpjot gan /pers. E/, gan /pers. D/.

Pie šādiem apstākļiem ir pamats atzīt, ka /pers. C/ izdarīja krāpšanu ne vien pret SIA "/nosaukums/", bet arī pret /pers. D/ un /pers. E/. Tā kā izkrāptā naudas summa pārsniedza piecdesmit tai laikā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu kopsummu, tad noziedzīgais nodarījums uzskatāms par izdarītu lielā apmērā, līdz ar ko /pers. C/ darbības apsūdzībā ir kvalificētas atbilstoši Krimināllikuma 177.panta trešajai daļai.

Pamatojoties uz minēto, tiesa uzskata, ka /pers. C/ darbības, kas izpaudās kā svešas mantas iegūšana, ļaunprātīgi izmantojot uzticēšanos un ar viltu, lielā apmērā, satur Krimināllikuma 177.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Nosakot sodu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 7.panta piekto un 9.pantu, tiesa noskaidrojusi, ka /pers. C/ tīši izdarīja sevišķi smagu noziedzīgu nodarījumu (red. līdz 2007.gada 31.maijam). Noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 177.panta trešās daļas apdraud citu personu mantiskās intereses.

Attiecībā uz apsūdzēto /pers. C/ saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu tiesa nekonstatē atbildību mīkstinošus apstākļus, ne atbildību pastiprinošus apstākļus, atbilstoši Krimināllikuma 48.panta nosacījumiem.

Izpētot /pers. C/ personību konstatēts, ka viņa ir LR pilsone, precējusies, ar augstāko izglītību, agrāk nesodīta, ir patstāvīga dzīves vieta, strādā līgumdarbus.

Pie soda noteikšanas ņemams vērā Kriminālprocesa likuma 14.pantā paredzētās tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu sapratīgā termiņā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 14.panta pirmo daļu ikvienam ir tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tas ir, bez neattaisnotas novilcināšanas. Apsūdzētā tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu saprātīgā termiņā paredzētas arī Cilvēktiesību un pamatbrīvības aizsardzības konvencijas 6.panta pirmajā daļā. Savukārt 13.pants nosaka, ka ikvienam, kura tiesības un brīvības, kas noteiktas šajā konvencijā, tiek pārkāptas, ir nodrošināta efektīva aizsardzība valsts institūcijās.

Kriminālprocesa pabeigšana saprātīgā termiņā ir saistīta ar lietas apjomu, juridisko sarežģītību, procesuālo darbību daudzumu, procesā iesaistīto personu attieksmi pret pienākumu pildīšanu un citiem objektīviem apstākļiem.

No lietas materiāliem izriet, ka /pers. C/ inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarījusi 2007.gada maijā. Kriminālprocess ierosināts 2008.gada 6.augustā. Šajā kriminālprocesā /pers. C/ atzīta par aizdomās turēto 2014.gada 9.decembrī, līdz ar ko no šī brīža viņa ir saistīta ar tiem ierobežojumiem, ko personai uzliek aizdomās turētā statuss un piemērotie drošības līdzekļi. /pers. C/ saukta pie kriminālatbildības 2017.gada 2.jūnijā. Lieta nosūtīta tiesai 2017.gada oktobrī. Tiesa uzskata, ka kriminālprocesa virzībā pirmstiesas izmeklēšanas laikā pieļauta neattaisnota vilcināšanās, jo no lietas ierosināšanas līdz kriminālprocesa nodošanai tiesai pagājuši vairāk kā deviņi gadi, bet no nodarījuma izdarīšanas līdz galīgā nolēmuma pieņemšanai gandrīz četrpadsmit gadi. Līdz ar ko kriminālprocesā konstatējams sapratīgu termiņu pārkāpums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 49.[1] pantu, ja tiesa konstatē, ka nav ievērotas personas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tā var šo apstākli ņemt vērā pie soda noteikšanas.

No Krimināllikuma 177.panta trešās daļas sankcijas redzams, ka šobrīd vienīgais pamatsods par šādu noziedzīgu nodarījumu ir brīvības atņemšana. Savukārt noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā kā pamatsods papildus bija paredzēts arī naudas sods. Krimināllikuma 5.panta pirmā daļa noteic, ka nodarījuma sodāmību nosaka likums, kas bijis spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā. Ievērojot to, ka izslēdzot no Krimināllikuma 177.panta trešās daļas sankcijas soda veidu - naudas sods, likums šajā daļā ir kļuvis personai nelabvēlīgs, tad tam nav atpakaļejoša spēka, kas nozīmē, ka /pers. C/ teorētiski var tikt noteikts gan brīvības atņemšanas sods, gan naudas sods.

Tomēr konkrētajā situācijā tiesa uzskatu, ka /pers. C/ nosakāms brīvības atņemšanas sods. Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā ievērojamo mantisko labumu, kas tika iegūts noziedzīgā nodarījuma rezultātā. Tāpat tiesa ņem vērā, ka radītās sekas, kas joprojām nav novērstas, proti, /pers. D/ pazaudēja savu īpašumu, kas vienlaikus bija arī viņas vienīgais mājoklis, turklāt solidāri palikdama parādā SIA "/nosaukums/" milzīgu naudas summu. Līdz ar to tiesas ieskatā naudas sods nespētu nodrošināt soda mērķa sasniegšanu, jo sevišķi attiecībā uz taisnīguma atjaunošanu un vainīgās personas sodīšanu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Tiesai ir pamats uzskatīt, ka /pers. C/ materiālais stāvoklis nav tāds, kas ļautu viņai samaksāt nozieguma smagumam atbilstošu naudas sodu. Par to liecina apstāklis, ka joprojām /pers. C/ cietušajiem pat daļēji nav spējusi atlīdzināt nodarīto kaitējumu. Bez tam naudas sods neapšaubāmi aizskartu arī cietušās /pers. D/ intereses atgūt ievērojamo mantisko zaudējumu, jo līdztekus kompensācijai cietušai nāktos no /pers. C/ piedzīt arī naudas sodu par labu valstij.

Ievērojot iepriekš minēto, /pers. C/ par noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 177.panta trešajā daļā, sods nosakāms brīvības atņemšanas veidā.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā /pers. C/ personību, to, ka agrāk viņa nav sodīta, nav konstatēti ne atbildību mīkstinoši, ne atbildību pastiprinoši apstākļi Tiesa tāpat ņem vērā, ka /pers. C/ savu vainu neatzina, kas liecina, ka viņa nav sapratusi savas rīcības prettiesisko dabu, kas nerada tiesai pārliecību, ka apsūdzētā nākotnē spēs atturēties no prettiesisku darbību izdarīšanas. /pers. C/ nav apzinājusies nodarītā kaitējuma sekas attiecībā uz cietušajiem fiziskajām personām, kuras viņas rīcības rezultātā cietušas ne tikai materiālu kaitējumu, bet tiesāšanās procesos cietusi arī viņu veselība un dzīves kvalitāte.

Tiesas sēdē valsts apsūdzības uzturētājs lūdza /pers. C/ noteikts soda mēru brīvības atņemšanu uz 3 gadiem. Ņemot vērā konstatēto saprātīgo termiņu pārkāpumu, piespriežamais soda mērs samazināms, pamatojoties uz Krimināllikuma 49.[1]panta pamata, nosakot brīvības atņemšanas sodu uz 2 gadiem.

Nolūkā panākt Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi, proti, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu sasniegšanu un lai panāktu, ka notiesāt un citas personas turpmāk ievēro likumus un neizdarītu

jaunus likumpārkāpumus, kā arī, lai panāktu, ka /pers. C/ tiek pakļauta soda piespiedu ietekmei tādā mērā, kas atbilst izdarīto noziedzīgu nodarījumu raksturam un kaitīgumam, veicinātu pašas vainīgās personas un arī citu sabiedrības locekļu pārliecību pildīt un ievērot uzvedības, morāles un likuma normas, sods par izdarīto noziegumu viņai nosakāms reālas brīvības atņemšanas veidā, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]pantu, brīvības atņemšanu uz 2 gadiem.

Kriminālprocesa gaitā netika iegūtas ziņas par faktiem, kas liecinātu par /pers. C/ piederošu mantu, kura būtu konfiscējama, tāpēc šajā lietā mantas konfiskācija /pers. C/ nav piemērojama.

Cietusī /pers. D/ lietā sākotnēji pieteiktās kaitējuma kompensācijas apmēru samazināja un tiesas izmeklēšanā apliecināja, ka uztur kaitējuma kompensāciju par EUR 35572 par mantisko zaudējumu.

Kā savulaik norādījusi cietusī, tad nekustamais īpašums /adrese A/, bijis novērtēts 100000 latu apmērā. Lietā nav dokumentu par īpašuma tirgus vērtību, taču, ja pieņem, ka īpašuma kopējā vērtība bija 100000 latu, kas atbilst 142287,18 euro, tad, ievērojot, ka cietušai piederēja 8/32 domājamās daļas no īpašuma, tad cietušās domājamo daļu vērtība atbilst EUR 35571,80, kas arī būtu uzskatāms par viņas mantisko zaudējumu.

Cietušais /pers. E/ sākotnēji bija pieteicis kaitējuma kompensāciju EUR 276000 apmērā kā mantisko zaudējumu, taču tiesas sēdē apliecināja, ka kaitējuma kompensāciju vairs neuztur.

Cietušās SIA "/nosaukums/" vārdā pieteikta kaitējuma kompensācija EUR 72000 apmērā, ko uzņēmuma pārstāvis pamatoja ar mantisko zaudējumu. Kaitējuma kompensāciju SIA "/nosaukums/" pārstāvis uzturēja arī tiesas izmeklēšanā.

Kriminālprocesa likuma 22.pantā noteikts, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālās un materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmo daļu kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Tiesa uzskata, ka lietā /pers. D/ pieteiktā materiālā kaitējuma kompensācija ir pamatota un apmierināma, piedzenot no apsūdzētās /pers. C/ par labu /pers. D/ materiālā kaitējuma kompensāciju 35 571,80 EUR apmērā, kas sastāda 8/32 no nekustamā īpašuma vērtības.

Kaitējuma kompensācija par labu cietušai SIA "/nosaukums/" nav nosakāma. Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2007.gada 22.novembra lēmumu solidāri no parādniekiem /pers. C/, /pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/ par labu SIA "/nosaukums/" ir piedzīti LVL 462569,20. Līdz ar ko atkārtoti uz tā paša pamata piedzīt zaudējumus kriminālprocesa kārtībā nav pamata.

Savukārt, cietušā /pers. E/ pieteiktā kaitējuma kompensācija nav nosakāma, jo /pers. E/ tiesas sēdē norādīja, ka pieteikto kaitējuma kompensāciju neuztur.

Tiesas sēdē pēc norīkojuma aizstāvības nodrošināšanai /pers. C/ piedalījās zvērināts advokāts M.Viktovskis, kuram saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493, par veikto darbu pienākas atlīdzība no valsts budžeta līdzekļiem. Ņemot vērā to, ka apsūdzētā ir darba spējīga persona, procesuālie izdevumi par aizstāvības nodrošināšanu piedzenami no /pers. C/ par labu valstij.

Vadoties no Kriminālprocesa likuma 512., 514., 520., 530., 49.[1] panta tiesa

n o s p r i e d a

/pers. C/, /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, atbildība par ko paredzēta Krimināllikuma 177.panta trešajā daļā un noteikt sodu brīvības atņemšanu uz **2 (diviem)** gadiem.

/pers. C/ piemēroto drošības līdzekli uzturēšanās noteiktā vietā atstāt līdz spriedums stājas likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu **/pers. D/** materiālā kaitējuma kompensāciju **35 571,80** EUR (trīsdesmit pieci tūkstoši pieci simti septiņdesmit vienu euro 80 centus).

Materiālā kaitējuma kompensāciju cietušajam **/pers. E/** nenoteikt.

Materiālā kaitējuma kompensāciju cietušajam **SIA "/nosaukums/"** nenoteikt.

Piedzīt no **/pers. C/**, personas kods /personas kods/, par labu valstij procesuālos izdevumus par aizstāvības nodrošināšanu 840 EUR (astoņi simti četrdesmit euro).

Procesuālie izdevumi, kas saistīti ar juridisko palīdzību, iemaksājami kontā Nr.LV68TREL1060001239300, norādot, kā maksājuma saņēmēju Valsts kasi, reģistrācijas Nr.90000050138, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķī norādot krimināllietas numuru 12060008208.

Noteikt materiālā kaitējuma kompensācijas un procesuālo izdevumu labprātīgu samaksu 30 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Maksājumu uzdevuma apliecinājums par veikto procesuālo izdevumu un kaitējuma kompensācijas samaksu iesniedzams Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas kancelejā sprieduma labprātīgas izpildes termiņā.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams, bet procesa dalībnieki 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Pilnu spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai apelācijas protestu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums 2021.gada 20.aprīlis.

Tiesnese A.Dmitrenoka